

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3To/35/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8715010193
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Halkociová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8715010193.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Moniky Halkociovej a sudcov JUDr. Mariána Sninského a JUDr. Petra Tobiaša na verejnom zasadnutí konanom dňa 26.09.2019, v trestnej veci obžalovaného S. A. pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 6T/53/2015 zo dňa 10.05.2018, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku zamietá odvolanie obžalovaného S. A..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uznal obžalovaného S. A. vinným zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Tr., zákona v znení účinnom do 01.01.2016, na tom skutkovom základe, že

- najmenej od júna 2010 do 06.12.2012 v rodinnom dome v obci Š., W. Š. XXX/XX, Q. K. a na iných miestach v obci Š. pod vplyvom alkoholu, po predchádzajúcich nedorozumeniach v manželstve, pretrvávajúcej dlhšiu dobu, napádal v tom čase svoju manželku, poškodenú S. A. tak, že ju ťahal za vlasy, bil päšťami a kopal do rôznych častí tela, najmä do brucha a nôh, spôsobil jej modriny, krvácajúce poranenia, vulgárne jej nadával, vyhrážal sa jej smrťou a inou ujmom, ponížoval ju a intenzita útokov sa zvyšovala, najmä v roku 2012, keď intenzívnejšie užíval alkohol a v takomto stave

- dňa 29.07.2012 poškodenú napadol v priestoroch futbalového štadióna v obci Š., ktoré mal v podnájme a to za to, že nedopatrením rozbila dva poháre, chytil ju za mikinu, ktorú jej roztrhal, lepiacou páskou jej prelepil ústa, nos a ruky, zhodil ju na zem, udieral ju päšťami do celého tela, kopal do nej a keď bola zakrvavená, tak odlepil jej pásku, udrel päšťou do úst, po jej premiestnení sa do ubytovacích priestorov ju zhodil na zem, bil ju tak, že na krátky čas stratila vedomie a týmto konaním jej spôsobil pomliaždenie kože v oblasti ľavej očné, v oblasti pravej očné, pomliaždenie dolnej pery vpravo, zlomeninu korunky ľavého horného hryzáka - 21, pomliaždenie a drobnú odreninu kože drieku s dobou liečenia 14 dní,

- dňa 09.11.2012 v odpoľudňajších hodinách v kuchyni ich domu, kde spoločne bývali, napadol ju tak, že hodil pod jej ľavé oko drevenú varechu, následne ju chytil za vlasy, sotil do kuchynských dverí a keď ležala na zemi, kopal do nej a bil ju päšťami po celom tele, následkom čoho vznikli jej modriny po tele, vyhrážal sa, že pokiaľ to oznámi, tak on jej to oplatí svojimi rukami a keď prišiel k nim syn, ktorý bránil matku, tak udrel aj syna päšťou do tváre,

- dňa 28.11.2012 v odpoľudňajších hodinách v dome, kde spoločne bývali, potom, čo neočakávane sa vrátila poškodená zo školenia domov, ju slovne napadol, vytykal jej, prečo sa vrátila, kričal na ňu, po príchode syna domov kričal na oboch, vyhrážal sa im, vulgárne nadával, fyzicky napadol poškodenú tak, že ju ťahal za vlasy, bil päšťami po celom tele a keď sa syn postavil na obranu matky, tak fyzicky napadol aj jeho,

- v dňoch od 03.12.2012 do 06.12.2012 sa naďalej vyhrážal použitím fyzickej sily manželke a keď dom opustil, tak zo strachu v dome vymenili zámok na vchodových dverách a obžalovanému už neumožnili vstup do domu.

Za to obžalovanému podľa § 208 ods. 1 Tr. zákona za použitia § 36 písm. j), § 38 ods. 2, 3 Tr. zákona uložil trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov. Podľa § 51 ods. 1, v spojení s § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona mu výkon trestu podmienene odložil a zároveň uložil probačný dohľad nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe. Podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona určil skúšobnú dobu podmienene odsúdenia na 1 rok. Podľa § 51 ods. 4 písm. a) Tr. zákona uložil obžalovanému povinnosť nepribližovať sa úmyselne k poškodenej S. A. na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný odvolanie, ktoré odôvodnil tým, že rozhodnutie prvostupňového súdu nie je dostatočne odôvodnené, konajúci súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, napádané rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, je v rozpore s vykonaným dokazovaním, je nepreskúmateľné pre nedostatok dôkazov, rozhodnutie vykazuje znaky arbitrárnosti, konajúci súd podstatne pochybil v konaní, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzalo najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby, v napadnutých výrokoch rozsudku sú chyby, a to najmä v dôsledku nejasností alebo neúplnosti skutkových zistení a preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a napokon, že napadnutým rozsudkom boli porušené ustanovenia Trestného zákona. Rozhodnutie okresného súdu je založené iba na laxnom a formálnom konštatovaní a uvádzaní neprávd bez akéhokoľvek relevantného dôkazného preukázania. Je nemysliteľné, aby rozhodnutie bolo založené len na vymyslených tvrdeniach údajnej poškodenej, ktoré sú ničím iným ako klamstvom. Všetko je v plnej miere vykonštruované, založené na krivých obvineniach voči obžalovanému zo strany údajnej poškodenej. Je preňho nepochopiteľné, prečo je celé napádané rozhodnutie založené len na nepravdivých tvrdeniach domnejšej poškodenej, pričom ostatné rozsiahle dokazovanie v plnej miere vyvracia existenciu skutku. Nikdy sa voči poškodenej nedopustil akéhokoľvek týrania, nespôsobil jej žiadne fyzické alebo psychické utrpenie, ale práve naopak, čo plynie z početných svedeckých výpovedí. Ďalej poukázal na výpoveď svedkov L.W. H., L. S., K. S., ktorí popisovali agresívne správanie poškodenej voči obžalovanému. Kládne si otázku, či je možné, aby sa takto správala týraná osoba. Podľa jeho názoru, určite nie, lebo poškodená týranou nikdy nebola. Ďalej poukázal aj na výpoveď svedka Z. H., ktorý pracoval v krčme ako kuchár, ktorý uviedol, že poškodená vykrikovala a nadávala obžalovanému do somárov, do debilov, a to verejne, nemala na to dôvod a rozbila poháre naschvál. Obžalovaný sa správal normálne. Ďalej poukázal na znalecký posudok znalkyne z odboru psychológia, ktorá uviedla, že poškodená o sebe podáva skôr subjektívny obraz, je zvýšene podozrievavá a nebol u nej zistený syndróm týranej osoby, nedá sa vylúčiť so stopercentnou istotou, že si vymýšľala a či depresia poškodenej mohla byť následkom protiprávneho konania obžalovaného, táto uviedla, že štruktúra myslenia sa vyvíjala od detstva. Rovnako poškodenú, ako agresívnu, ktorá vulgárne nadávala svojmu manželovi, obžalovanému, popísal aj svedok Z. G.. Z uvedeného dokazovania je podľa odvolateľa zrejmé, že bol to práve on, kto bol psychicky a fyzicky napádaný zo strany údajnej poškodenej, ako aj to, že táto objektívne netrpela syndrómom týranej osoby, a preto považuje rozhodnutie prvostupňového súdu za protichodné, bez akéhokoľvek dôkazu. Ďalej poukázal na to, že aj znalec z odboru zdravotníctvo, odvetvie chirurgia, usvedčil poškodenú z klamstva, keď táto udala, že jej poranenia na fotografiách, ktoré predložila susede, má až osem dní staré, zo dňa 05.08.2012, podľa znalca však v žiadnom prípade nemohlo ísť o takéto staré poranenia, pretože išlo o čerstvé poranenia, staré jeden až dva dni a takisto znalec udal, že sa nedá u poškodenej vylúčiť sebapoškodenie. Znalkyňa z odvetvia psychiatria uviedla, že u obžalovaného nezistila sklon k agresivite, ani chorobný alkoholizmus a ani sklon k vymýšľaniu. Podľa znalkyne, psychiatricky, je nepochybné, že obžalovaný sa správal sociálne žiaduco, vie svoje správanie korigovať, ak by išlo o poruchu osobnosti, obžalovaný by neodíšiel zo spoločnej domácnosti a naopak, by sa v týraní druhého vyžíval, našiel by si inú osobu na takéto týranie. Taktiež znalkyňa uviedla, že obžalovaný netrpí primárne agresívnym správaním, vylúčila, aby vedome vyhľadával také situácie, kedy by mohol ubližovať poškodenej. Ďalej psychologička potvrdila, že u obžalovaného agresivita, ako stála črta osobnosti, nebola preukázaná. Poukázal aj na posudok z odvetvia psychiatria, u poškodenej S. A. nebol zistený syndróm týranej osoby. Z celého konania tak podľa odvolateľa jednoznačne vyplýva, že nebol produkovaný jediný priamy či nepriamy dôkaz, ktorý by obžalovaného usvedčil zo spáchania skutku, ale že všetky dôkazy svedčia o jeho nevine. Ďalej poukázal na ustanovenie § 163 ods. 1 Tr. poriadku, pričom má za to, že v napadnutom rozhodnutí okresného súdu absentuje riadne odôvodnenie, ktoré by bolo v súlade s týmto ustanovením

Trestného poriadku. V napádanom rozhodnutí absentuje aj uvedenie právnych úvah, ktorými sa súd spravoval, keď posudzoval dokazované skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny aj trestu. Z uvedených dôvodov považoval rozhodnutie za arbitrárne a svojvoľné, nepreskúmateľné pre nedostatok dôkazov. Ďalej poukázal na ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. poriadku, podľa jeho názoru dokazovaním nebolo preukázané, aby sa dopustil skutku, ktorý je mu kladený za vinu. Poukázal aj na ustanovenie § 2 ods. 4 Tr. poriadku, podľa ktorého, každý, proti komu sa vedie trestné konanie, sa považuje za nevinného, kým súd nevysloví právoplatným odsudzujúcim rozsudkom jeho vinu, pokiaľ teda nebude preukázaný opak. Zásada prezumpcie neviny zabezpečuje osobe, voči ktorej sa konanie vedie, že sa s ňou bude zaobchádzať ako s nevinnou. Ak pri niektorej časti skutkovej podstaty existujú pochybnosti o jej existencii, vždy sa musí uplatniť zásada in dubio pro reo, teda v pochybnostiach v prospech obžalovaného. Je preňho absolútne nepochopiteľné, že konajúci súd pri rozhodovaní vychádzal z prezumpcie jeho viny a do očí bijúcom rozpore s vykonaným dokazovaním. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a obžalovaného spod obžaloby oslobodil, alternatívne, aby vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Na základe podaného odvolania postupoval krajský súd v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytkávané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a dospel k nasledovným skutkovým záverom.

V posudzovanej trestnej veci bolo podľa názoru krajského súdu na súde prvého stupňa vykonané dokazovanie takmer v takom rozsahu, ako to bolo v zmysle ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. poriadku pre správne zistenie skutkového stavu nevyhnutné. Krajský súd však považoval za potrebné doplniť dokazovanie výsluchom znalkyne z odboru psychológia a v tomto smere na verejnom zasadnutí doplnil dokazovanie.

Aj podľa názoru krajského súdu, vzhľadom na vykonané dôkazy, bolo v posudzovanej veci nepochybné preukázané, že skutok tak, ako ho prvostupňový súd ustálil, sa stal a že ho spáchal obžalovaný, a to aj napriek tomu, že jeho spáchanie tak na hlavnom pojednávaní ako aj v prípravnom konaní poprel.

Obžalovaný vo svojich výpovediach popisoval správanie poškodenej vo vzťahu k nemu tak, že táto bola hysterická, zhadzovala ho na jeho pracovisku, bola agresívna, podozrievavá, pred hosťami rozbíjala poháre, vulgárne nadávala. Ich manželstvo bolo spočiatku dobré, on bol mimo domácnosti, lebo pôsobil ako profesionálny športovec v severskej kombinácii a zamestnanec ministerstva vnútra. Problémy začali na tom, že poškodená nevychádzala dobre s jeho mamou, a keď sa presvedčil, že poškodená robí jeho mame schválnosti, napríklad jej nalieva vodu do topánok, tak k nej mal odstup. Raz poškodená napadla jeho mamu tak, že museli vyhľadať ošetrovateľa. On sa poškodenej nikdy nevyhrážal, práve naopak, poškodená sa vyhrážala jemu, raz napadla nožom jeho sestru, 29.7.2012 on už býval v ubytovacích priestoroch na štadióne, kde mal prenajaté reštauračné priestory, vtedy prišla poškodená, keď on už takmer spal a pichla nožom do perovej bundy, dvere búchala o svoju hlavu, o zárubňu tvárovou časťou a povedala, že raz to proti nemu použije. Poškodená žije sama v jeho rodičovskom dome, ktorého vlastníkami sú ich deti, deti s matkou nežijú a on sa musel odsťahovať do Trenčianskych Teplíc. Po tom, čo od poškodenej odišiel do práce do Nemecka, táto mu za tri mesiace poslala 805 sms správ, kde sa mu aj vyhrážala.

Zo spáchania skutku tak, ako ho súd prvého stupňa ustálil, usvedčovala obžalovaného predovšetkým výpoveď svedkyne poškodenej S. A., ktorá potvrdila, že obžalovaný ju opakovane dlhodobo fyzicky napádal, vulgárne jej nadával. V podrobnostiach správanie obžalovaného popísala tak, ako toto je uvedené vo výrokovej vete rozsudku. Problémy nastali v roku 2003, keď obžalovaný začal popíjať alkohol a našiel si milenku, čo jej povedala matka a manžel milenky, cez víkendy a v pondelok chodil obžalovaný opitý, vulgárne jej nadával a ponižoval ju, že je nemožná, napádal ju aj fyzicky, keď sa ho opýtala na milenku, ťahal ju za vlasy a bil ju a kopal do rôznych častí tela, vtedy bola aj na ošetrení, vulgárne nadával aj synovi. 29.7.2012 išla za obžalovaným autom do krčmy, pretože on mal vtedy zadržaný vodičský preukaz a ona mu zatelefonovala, že kde je, načo jej on povedal, že ešte má zákazníkov a ona videla cez okno, že nemá a vtedy ju obžalovaný zbil, upadla až do bezvedomia. Priznala, že poslala obžalovanému viacero sms správ, čo bola reakcia na to, že obžalovaný deťom povedal, že pokiaľ chcú študovať, nech

si na to zarobia, a z dôvodu, že jej dlhoval 11.000 eur, ona si požičala peniaze od svojich rodičov na vyplatenie sestier obžalovaného z domu. Poškodená predložila lekársku správu zo dňa 30.9.2003, z ktorej plynie, že poškodená lekárovi uviedla, že ju napadol obžalovaný.

Svedkovia Z. A. M. X. A., deti obžalovaného a poškodenej vo veci odmietli vypovedať. Svedok F. Y. E., priateľ dcéry X. A. uviedol, že on s touto chodí osem rokov, vedel, že rodičia priateľky mali nejaké problémy, ale nebol svedkom žiadnej hádky a určite nemožno hovoriť o týraní, X. sa do toho nechcela starať, aby si to vyriešili rodičia sami, celá rodina išla na protialkoholické poradenstvo s obžalovaným, raz videl modrinu na tvári poškodenej.

Svedkyne, sestry obžalovaného AnJ. O., L. E. M. L. N. na hlavnom pojednávaní ako aj v konaní pred súdom uviedli, že obžalovaný je miernej povahy, poškodená sa zle správala k ich mame ako aj k nim, ich vulgárne označovala, mame vypínala elektrinu, keď prišli za obžalovaným na jeho pracovisko, poškodená sa hodila o zem, a keď sa L. E. opýtala, čo sa deje, prudko ju udrela do tváre, cestou autom narážala do obžalovaného, ktorý asi dva týždne býval u M. O., poškodená si vymýšľa a po čase tomu uverí, mama sa pred ňou zamykala. Svedkyňa L. E. uviedla, že keď raz išla poškodenú upozorniť, aby tak nekričala v dome, poškodená na ňu zaútočila nožom a raz keď bola v práci obžalovaného videla tam veľa peria, načo jej obžalovaný povedal, že poškodená nožom rozrezala perovú vetrovku. Nakoniec ich mama, L. A. odišla bývať zo svojho domu a býva striedavo u dcér, sestier obžalovaného. Matka obžalovaného, svedkyňa L. A. v prípravnom konaní uviedla, že od začiatku s poškodenou nemali dobrý vzťah, po smrti manžela sa k nej poškodená začala správať zle, vypínala jej elektrinu, niekedy plyn, útočila na ňu aj nožom, bola agresívna, nakoniec dosiahla to, že ona z vlastného domu musela odísť.

Svedok Z. Q. potvrdil, že keď išiel okolo domu obžalovaného, požiadala ho matka obžalovaného, L. A., aby jej pomohol vyjsť vonku, lebo ju nevesta doma zamyká.

Svedkovia S. A. M. Š. A., rodičia poškodenej uviedli, že manželstvo ich dcéry s obžalovaným bolo veľmi ťažké, obžalovaný ju bil, často mala poškodená modriny na tvári, ramenách, poškodená sa vyhovárala, že sa buchla, že ju udrel malý syn. Obžalovaný mal problém s alkoholom, a keď mu to poškodená vyčítala, zbil ju. Problém nastal, keď sa zistilo, že obžalovaný má nemanželské dieťa, tri mesiace bývali v dome s obžalovaným a poškodenou, vždy sa dcéra s obžalovaným hádali, obžalovaný zobral 2000 eur na pálenku, tovar, pričom tieto peniaze boli určené na štúdium vnučky. Raz keď obžalovaný napadol poškodenú a syn Z. ju bránil, obžalovaný zbil syna. Svedok Š. A. uviedol, že obžalovanému a poškodenej požičal 15.000,- eur na vyplatenie sestier obžalovaného z domu, ktoré mu obžalovaný nevrátil, k nemu sa obžalovaný správal ako k malému chlapcovi, raz mu prstom buchol do nosa, nadmieru požíval alkohol a klamal.

Svedok L. H. uviedol, že bývali v bytovke v obci Š., kde ich susedom bol aj obžalovaný s rodinou, nepočuli hádky, poškodená chodila do krčmy, ktorú prevádzkoval obžalovaný sa hádať, vulgárne obžalovanému nadávala, rozbíjala poháre, obžalovaný je slušný človek, raz pri návšteve povedala najskôr, že modrinu na ruke si spôsobila na zábradlí a potom povedala, že povie na obžalovaného, že jej spravil modrinu. Svedok O. H. potvrdil, že obžalovaný nemá násilnícke sklony, pozná ho od detstva, poškodená sa mu nikdy nestťažovala, žili normálne. Svedok Z. S. uviedol, že obžalovaný je slušnej priateľskej povahy, pozná ho od malička, bol aj susedom rodiny obžalovaného v bytovke, nikdy nepočul hádky, ani obžalovaný nebudil susedov, keď išiel domov, nadmieru nepožíval alkohol, nikdy nevidel syna obžalovaného Z., aby sám obsluhoval v krčme, jedine čo vie o problémoch, že rodina obžalovaného niekedy meškala s platbou. Svedok S. H. uviedol, že poškodená viackrát chodila do krčmy a sťahovala im plátno, keď pozerali futbal, obžalovanému nadávala, že je ožratý, aj svedkovi vulgárne vynadala, raz vylievala hosťom z pohárov, občas v krčme pomáhal aj syn Z. a stalo sa, že hodinku obsluhoval v krčme Z. sám, niekedy si obžalovaný dal s nimi víno, asi štyrikrát do týždňa poškodená vletela do krčmy a kričala na hostí a obžalovaného. Svedkyňa V. Š. uviedla, že obžalovaný je jej spolužiak a počula od ľudí, že poškodená chodila do krčmy, ktorú prevádzkoval obžalovaný nadávať ľuďom, na dni obce vbehla do reštaurácie a vykrikovala, že sú to jej peniaze, pretože robila nákup surovín, na poškodenej nevidela žiadne monokle, ani žiaden syndróm týranej ženy, je to výmysel poškodenej. Svedkyňa M. U.L. uviedla, že obžalovaný je jej bývalý spolužiak a tento nikdy nebol agresívny, raz sa jej sťažoval na zdravotné problémy, načo mu ona povedala, že to bude žiaľudočná neuróza, raz poslala poškodená sms kaderníčke H., kde písala po výpovedi svedka H., že „to L. posral“. Rovnako svedkyňa V. E. potvrdila, že je bývalá spolužiačka obžalovaného a ten nebol nikdy konfliktný, raz keď mali posedenie v krčme

o 20.15 hod. poškodená žiadala obžalovaného, aby prišiel domov, hovorila, či tam má zas kurvy, a keď nepríde domov, že nemusí, ale domov sa už nedostane. Svedok K. S. uviedol, že poškodená keď sedeli po futbale na pive vbehla do krčmy a všetkým tam vynadala, načo prítomní odišli, potom cez okno videl, že poškodená obžalovaného vyťahala za vlasy, raz v noci okolo 01.00 hod. mu poškodená telefonovala, že jeho žena spí s obžalovaným, a vtedy jeho manželka ležala vedľa neho, keď sa tieto telefonáty opakovali, upozornil poškodenú, že ak ho neprestane obťažovať, zavolá políciu a poškodená prestala telefonovať. Svedkyňa L. S. uviedla, že v minulosti pomáhala obžalovanému viesť účtovníctvo a raz bola svedkom toho, že išla cez ubytovaciu časť do prevádzky obžalovaného doniesť mu doklady po záverečnej dobe(22.00 hod.) a vtedy tam prišla poškodená a povedala, že konečne má dôkaz o tom, že ju manžel podvádza, verbálne aj fyzicky poškodená zaútočila na obžalovaného, na otázku prečo obžalovaný otvoril poškodenej až s časovým odstupom uviedla, že na to nemá odpoveď. Svedok Z. G. bol od roku 2008 do roku 2012 ubytovaný na ubytovni obžalovaného v Š., bol 5-6 krát svedkom toho ako poškodená rozbíjala poháre a taniere v kuchyni a vulgárne obžalovanému nadávala, viackrát sa stalo, že sa obžalovaný vracal z domu a spal v ubytovni, lebo ho poškodená nepustila domov, niekedy si spolu vypili, ale nie tak, aby na druhý deň neboli schopní pracovať.

Svedkyňa Z. A., bývalá kolegyňa poškodenej uviedla, že dvakrát videla modriny na poškodenej, ktorá jej povedala, že ju zbil obžalovaný, v júli 2012 ju zavolała poškodená, bola v hroznom stave, mala vyrazený zub, bola modrá na rukách, tvári a nohách, že manžel má dlhy, pije a bije ju. Svedkyňa S. X., sestra poškodenej uviedla, že obžalovaný poškodenu mlátil, aj syn Z. jej (svedkyni X.) potvrdil, že obžalovaný zbil poškodenu, obžalovaný často pil, a hostia v krčme sa obsluhovali sami, raz bola svedkom toho, ako obžalovaný poslal dcéru X. sms, že sa obesi.

Vo veci boli podané viaceré znalecké posudky, znalec z odboru zdravotníctvo sa farmácia, odvetvie traumatológia uviedol, že poranenia poškodenej posudzoval len na základe fotografií poškodenej, ktoré mali byť vyhotovené 5.8.2012 a k napadnutiu malo dôjsť 29.7.2012, pričom znalec uviedol, že poranenia boli staré 2 až 3 dni. Z týchto fotografií znalec zistil, že poškodená utrpela pomliaždenie kože v oblasti ľavej očnice, pod pravou očnicou, pomliaždenie dolnej pery vpravo a zlomeninu korunky ľavého horného hryzáka č. 21, ide o ľahké poranenie s dobou liečenia 14 dní, za pravdepodobný spôsob vzniku poranení uviedol opakované údery pästou a kopance, sebapoškodenie sa nedá vylúčiť, ale znalec ho považoval za menej pravdepodobné.

Z lekárskej správy S.. E. W., stomatologičky, ktorá je príbuznou poškodenej plynie, že túto vyšetřila dňa 6.8.2012, úraz sa stal 29.7.2012 a poškodená uviedla, že bolo napadnutá manželom, potvrdila hematómy v oblasti očných a lícných kostí, tržnú ranu na hornej pere a odlomenie meziálnych hrán horných veľkých rezákov.

Zo znaleckého posudku znalkyň z odvetvia psychiatria plynie, že obžalovaný má črty schizoidnej a anakastickej osobnosti, nedosahujú však výrazné hodnoty, aby išlo o poruchu osobnosti. Obžalovaný odišiel zo spoločnej domácnosti a nemá konflikty na pracovisku ani v ďalšom vzťahu, ak by išlo o tyrana, našiel by si inú obeť. U obžalovaného nezistili, aby tento trpel primárne agresívnym správaním, nevyhľadával situácie, ani nekonal tak, ako mu je kladené za vinu, prejav agresie sa môže vyskytnúť u obžalovaného ako prejav reakcie na frustráciu, čím môže byť dlho trvajúce disharmonické spolužitie a impulzívnejšia a agresívnejšia reakcia mohla byť reakciou na prehnané a neprimerané správanie poškodenej.

Z psychologického hľadiska bol obžalovaný znalkyňou hodnotený ako schizoidne štrukturovaná osobnosť, rigidná s aktívnym správaním, zníženou kontrolou reality a adaptačnými ťažkosťami, egocentrickými tendenciami, so sklonom k impulzivite, k oslabenej sebakontrolle, v prežívaní boli prítomné úzkostné stavy s neurotickým nastavením, má sklon k akčnému až impulzívnemu správaniu, v emočne vypätých situáciách môže ísť aj o prejav agresie ako reakcie na frustráciu avšak nemá predispozičnú agresivitu, teda agresívne správanie v bežných každodenných situáciách. Znalkyňa nezistila agresivitu ako stálu črtu osobnosti obžalovaného, u obžalovaného však zistila zvýšenú pohotovosť k agresii, čo znamená, že v záťažových situáciách sa obžalovaný bude prejavovať agresívne. Lži skóre u obžalovaného bolo zvýšené, čo svedčí o tendencii k nadmernej pozitívnej prezentácii svojej osoby, teda tendencii vypovedať sociálne žiaducim spôsobom. Ide o človeka ktorý vedome alebo nevedome popiera svoje chyby, alebo záporné stránky.

Zo znaleckého posudku znalkyne z odvetvia psychiatrie vo vzťahu k poškodenej S. A. plynie, že znalkyňa u poškodenej diagnostikovala protrahovanú depresívnu reakciu na stres, ide o stav miernej depresie, ktorá je reakciou na dlhodobú expozíciu stresu a ktorá u poškodenej vznikla ako reakcia na konanie obžalovaného, každá psychika je iná, individuálna a inak reaguje na stres, teda má inú frustračnú toleranciu. U poškodenej nezistili syndróm týranej ženy, čo je posttraumatická stresová porucha, čo znamená, že u niekoho iného, kto by bol vystavený rovnakému stresu ako poškodená by došlo k rozvoju posttraumatickej stresovej poruchy.

Zo znaleckého posudku znalkyne z odboru psychológia plynie, že poškodená S. A. má nadpriemerné intelektové a pamäťové schopnosti, nezistili u nej poruchy vnímania ani sklony k vymýšľaniu, emocionálny doprovod korešpondoval s hovoreným, mala znížené sebavedomie, čo zrejme súviselo s ponížovaním zo strany obžalovaného, bola zvýšene podozrievavá, čo zrejme súviselo s neistým rodinným prostredím. Poškodená o sebe podáva subjektívny obraz a snaží sa vyhovieť iným, z psychologického hľadiska je schopná podať objektívnu odpoveď. Za každých okolností reaguje na dianie okolo seba, jej reakcie sú niekedy nevhodné. Veľakrát je agresívna reakcia výsledkom nespracovanej úzkosti. Jej vzťah k obžalovanému bol sklamanie zo vzťahu, hnev z nevydareného vzťahu, boli tam aj dlhy, sms správy agresívne vo vzťahu k obžalovanému mohli byť reakciou na to, že obžalovaný mal povedať, aby si deti na štúdium zarobili samé. Poškodená nie je utiahnutá žena, ktorá nedokáže za seba sama bojovať, nevyúčila, že mohlo ísť o výrazné vzájomné konflikty medzi obžalovaným a poškodenou. Alkohol u obžalovaného bol veľkým sklamaním a zdrojom napätia.

Na základe takto vykonaného dokazovania aj krajský súd dospel k záveru, že vo veci boli vykonané dve skupiny navzájom protichodných dôkazov, pričom veľká časť svedkov, ktorí boli, či už susedmi obžalovaného a poškodenej, resp. príbuzní či priatelia, popísali osobu poškodenej ako verbálne agresívnu a obžalovaného ako človeka priateľského. Na druhej strane však skutočnosť, že poškodená bola obžalovaným fyzicky napádaná, dosvedčili rodičia poškodenej, ktorí uvádzali, že skutočne obžalovaný poškodenú fyzicky napádal, že táto viackrát od neho ušla z domu. Skutočnosť, že došlo k poškodeniu na zdraví a vybitiu zubov poškodenej, potvrdila ošetrujúca stomatologička, ako aj svedkyňa Z. A.. Napokon aj znalec, ktorý síce čas vzniku poranení datoval s iným odstupom od vzniku fotografií, než uvádzala poškodená, ktorý rozpor hodnotí obhajoba ako podstatný, podľa krajského súdu však irelevantný. Z tohto posudku jednoznačne plynie, že poškodená tieto poranenia utrpela, znalec ako pravdepodobnejší mechanizmus vzniku týchto poranení uvádzal napadnutie inou osobou než sebapoškodzovanie. Správne súd prvého stupňa ustálil čas páchania trestného činu až od roku 2010, aj keď ku konfliktom dochádzalo už skôr, tieto nemali takú intenzitu, aby išlo o trestný čin.

Týranie je v zmysle ustálenej súdnej praxe zlé zaobchádzanie s blízkou osobou, ktoré sa vyznačuje vyšším stupňom hrubosti a bezcitnosti a určitou trvalosťou, ktoré táto osoba pociťuje ako ťažké príkorie. Trvalosť páchatelovho konania je nutné posudzovať v závislosti na intenzite zlého zaobchádzania. Môže ísť o zlé zaobchádzanie, ktoré spočíva v spôsobovaní fyzických útrap, ako aj zlé zaobchádzanie v oblasti psychickej. Čím menej intenzívne je týranie, tým dlhšiu dobu musí také zaobchádzanie trvať. Ako príklady z praxe uvádza judikatúra bitie otvorenou rukou i pästou alebo za pomoci rôznych predmetov, kopanie, pálenie cigaretou, bolestivé ťahanie za vlasy, časté budenie v noci, a podobne. Nevyžaduje sa, aby u týranej osoby vznikli následky na zdraví. Z uvedeného je zrejme, že pojem týranie ako trestný čin a pojem týrania v zmysle ako význam tohto slova chápe populácia je trochu odlišný, keď týraním v zmysle trestného činu nie je len také správanie, keď páchatel' je primárnym agresorom, ktorý vyhľadáva svoje obeť.

Poškodená ako priamy svedok vypovedala, že obžalovaný ju fyzicky napádal ako aj uviedla, že išlo o napádanie po tom, čo obžalovanému vyčítala požitie alkoholu, keď sa ho opýtala na to, či je pravdou, že určitá osoba je jeho milenka a podobne. Viacerí svedkovia potvrdili, že videli známky poranenia na poškodenej, sestre poškodenej povedal aj syn obžalovaného, že obžalovaný zbil poškodenú, v jednom prípade považuje krajský súd za objektívne preukázané spôsobenie ľahkej ujmy na zdraví (29.7.2012). U poškodenej pritom objektívnym psychologickým vyšetrením neboli zistené snahy skresľovať svoje výpovede. To sa však nedá povedať u obžalovaného, tento mal zvýšené lži skóre, teda z výsledkov psychologického vyšetrenia plynie, že ide o človeka, ktorý vedome alebo nevedome popiera svoje chyby, má tendenciu k nadmerne pozitívnej prezentácii svojej osoby. Napokon aj zo znaleckého posudku z odvetvia psychiatria plynie, že prejav agresie sa u obžalovaného mohol vyskytnúť ako prejav reakcie na frustráciu, či prehnané a neprimerané správanie poškodenej. Aj z psychologického posudku plynie,

že obžalovaný má sklony k impulzivite. Skutočnosť, že u poškodenej nebol zistený syndróm týranej osoby, ale „len“ proťahovaná depresívna porucha nesvedčí o nevine obžalovaného, ale naopak tiež svedčí pre vinu obžalovaného, keď znalci uviedli, že každý jedinec na ten istý stres reaguje individuálne, kto má lepšiu frustračnú toleranciu, spracuje stres lepšie. Depresívnu poruchu pritom znalci spájali so správaním obžalovaného voči poškodenej.

Krajský súd uzatvára, že z výsledkov vykonaného rozsiahleho dokazovania plynie, že manželstvo obžalovaného a poškodenej bolo konfliktné, dochádzalo v ňom ku vzájomným hádkam, ktoré častokrát mohla iniciovať poškodená, ktorá mala od obžalovaného nereálne očakávania, teda také, ktoré jej tento nebol schopný splniť, napríklad, že prestane požívať alkohol, za situácie, že v rodine boli finančné problémy, poškodená tvrdila, že dom prepísali na deti kvôli dlhom z podnikania obžalovaného pre hrozbu exekúcie, obžalovaný mal použiť na nákup tovaru peniaze šetrené na štúdium detí, poškodená mala podozrenia na neveru obžalovaného. Na konfliktné správanie sa poškodenej pritom poukazovala obhajoba aj viacerí priatelia obžalovaného. Na druhej strane však nie je akceptovateľné a tolerovateľné riešenie týchto závažných existenčných problémov a nezhôd bitkou poškodenej a spôsobovaním jej poranení. Okresný súd preto podľa názoru krajského súdu na základe vykonaného dokazovania dospel k správny skutkovým aj právnym záverom.

Zákonný a správny je potom aj výrok o treste, ktorý uložil okresný súd obžalovanému na samej dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, keď Trestný zákon umožňuje podľa § 208 ods.1 Tr. zák. uložiť jeho páchatelovi trest odňatia slobody vo výmere od troch do ôsmich rokov. Okresný súd pritom zohľadnil okolnosti za ktorých bol trestný čin spáchaný, skutočnosť, že obžalovaný a poškodená sú rozvedení a ani nežijú v spoločnej domácnosti. Obžalovaný bol v minulosti raz súdne trestaný, keď mu bol rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T 85/2012 zo dňa 16.7.2012 pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák. uložený podmienený trest odňatia slobody a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov, pre dopravnú nehodu, ktorú spôsobil pod vplyvom alkoholu (0,24 mg/l, čo je 0,5 ‰), obžalovaný sa v skúšobnej dobe osvedčil a hľadá sa na neho ako keby nebol odsúdený. V mieste bydliska nebol obžalovaný hodnotený negatívne.

Vzhľadom na vyššie uvedené potom krajský súd, nezistiac dôvod pre zmenu rozsudku v prospech obžalovaného, jeho odvolanie ako nedôvodné podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.